

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

III. ÚS 511/2016-32

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 29. novembra 2016 v senáte zloženom z predsedníčky Jany Baricovej a zo sudcov Sergeja Kohuta a Rudolfa Tkáčika prerokoval prijatú sťažnosť [REDAKČIA] zastúpeného advokátkou JUDr. Tatianou Vorobelovou, Advokátska kancelária, Bajzova 2, Košice, pre namietané porušenie jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Košice I v konaní vedenom pod sp. zn. 11 C 1134/01 a postupom Krajského súdu v Košiciach v konaní vedenom pod sp. zn. 3 Co 9/2012 po právoplatnosti nálezů Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 397/2010 z 25. januára 2011 a takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo [REDAKČIA] na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Košice I v konaní vedenom pod sp. zn. 11 C 1134/01 v období po právoplatnosti nálezů Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 397/2010 z 25. januára 2011 p o r u š e n é b o l o .

2. Základné právo [REDAKOVANÉ] na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Krajského súdu v Košiciach v konaní vedenom pod sp. zn. 3 Co 9/2012 v období po právoplatnosti nálezů Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 397/2010 z 25. januára 2011 porušené bolo.

3. [REDAKOVANÉ] priznáva finančné zadosťučinenie v sume 1 500 € (slovom tisícpäťsto eur), ktoré je povinný vyplatiť mu Okresný súd Košice I, a v sume 500 € (slovom päťsto eur), ktoré je povinný vyplatiť mu Krajský súd v Košiciach do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

4. [REDAKOVANÉ] priznáva náhradu trov právneho zastúpenia v sume 303,16 € (slovom tristoti eur a šesťnásť centov), ktoré je Okresný súd Košice I povinný vyplatiť na účet jeho advokátky JUDr. Tatiany Vorobelovej, Advokátska kancelária, Bajzova 2, Košice, do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením č. k. III. ÚS 511/2016-16 zo 17. augusta 2016 prijal podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na ďalšie konanie sťažnosť [REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Košice I (ďalej len „okresný súd“ alebo „súd“) v konaní vedenom pod

sp. zn. 11 C 1134/01 a postupom Krajského súdu v Košiciach (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 3 Co 9/2012 po právoplatnosti nálezů ústavného súdu sp. zn. III. ÚS 397/2010 z 25. januára 2011 (ďalej aj „napadnuté konanie“).

V podstatnej časti sťažnosti sťažovateľ uviedol, že žalobou podanou okresnému súdu 20. novembra 2001 sa domáhal proti žalovanému [REDAKOVANÉ] náhrady škody na zdraví, ktorá mu bola spôsobená žalovaným. Konanie je vedené pod sp. zn. 11 C 1134/2001. Toto konanie dosiaľ nie je právoplatne skončené napriek tomu, že nálezom ústavného súdu z 25. januára 2011 bolo rozhodnuté o porušení jeho práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy v namietanom konaní a okresnému súdu bol daný príkaz, aby vo veci konal bez zbytočných prietáhov.

Sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd o jeho sťažnosti rozhodol týmto nálezom:

„1./ Základné právo podľa článku 48 ods. 2 Ústavy SR na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov a prerokovanie záležitostí v primeranej lehote podľa čl. 6 Dohovoru sťažovateľa: [REDAKOVANÉ]..., v konaní vedenom na Okresnom súde Košice I. v Košiciach pod sp. zn. 11C 1134/01 a v konaní vedenom na Krajskom súde v Košiciach sp. zn. 3Co 9/2012 porušené bolo .

2./ Ústavný súd priznáva sťažovateľovi primerané finančné zadostučinenie v sume 15 000 €, ktoré je Okresný súd Košice I. v Košiciach a Krajský súd v Košiciach povinný zaplatiť spoločne a nerozdielne sťažovateľovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

3./ Okresný súd Košice I. v Košiciach a Krajský súd v Košiciach je povinný sťažovateľovi zaplatiť spoločne a nerozdielne trovy právneho zastúpenia za dva úkony právnej pomoci a rež. paušál, na účet jeho právnej zástupkyne JUDr. Tatiany Vorobelovej do 60 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.“

Na výzvu ústavného súdu sa k veci písomne vyjadrili okresný súd, zastúpený jeho predsedom, listom č. 1 SprV/352/2016 z 19. septembra 2016, krajský súd, zastúpený jeho predsedom, listom č. 1 SprV/764/2016 z 13. októbra 2016. Právna zástupkyňa sťažovateľa

zaslala svoje stanovisko k vyjadreniam okresného súdu a krajského súdu listom z 25. októbra 2016.

Predseda okresného súdu okrem chronológie úkonov vykonaných v namietanom konaní od jeho začatia uviedol:

„Konanie v predmetnej veci sa začalo 20.11.2001. Sťažovateľ v konaní vystupuje na procesnej strane žalobcu. Žalobca sa domáha od žalovaného zaplatenia peňažného plnenia titulom náhrady škody na zdraví, ku ktorej došlo v dôsledku pracovného úrazu. ...

Vzhľadom na predmet konania, ktorým je náhrada škody spôsobenej na zdraví, je doterajšia dĺžka konania neakceptovateľná. V postupe súdu som zistil dlhšie obdobie nečinnosti a to od 21.3.2006 do 30.1.2008, okrem toho sa postup súdu javí aj ako málo efektívny, veľa pojednávaní bolo bez uvedenia konkrétneho dôvodu odročených.

Na základe uvedeného hodnotím sťažnosť ako dôvodnú.“

Predseda krajského súdu vo vyjadrení k sťažnosti okrem iného uviedol:

„... v ústavnej sťažnosti sťažovateľ spomína, že Okresný súd Košice I uznesením zo dňa 29.5.2015, č. k. 11C 1134/2001-342 zamietol jeho návrh na pripustenie zámény účastníka na strane žalovaného.

Proti tomuto uzneseniu podal dňa 16.6.2015 odvolanie a do podania (tejto) sťažnosti neobdržal rozhodnutie odvolacieho súdu o jeho odvolaní.

Z evidenčných pomôcok krajského súdu sme zistili, že o odvolaní žalobcu (sťažovateľa) proti uzneseniu Okresného súdu Košice I z 29.5.2015, č. k. 11C 1134/2001-342 rozhodol Krajský súd v Košiciach uznesením zo dňa 3. februára 2016 č. k. 5Co 436/2015-352 tak, že zmenil uznesenie a pripustil zámenu na strane žalovaného tak, že na jeho miesto vstúpi Sociálna poisťovňa Bratislava, ul. 29. augusta 8.

Spisový materiál bol vrátený Okresnému súdu Košice I dňa 2.3.2016.

V konaniach vedených na Krajskom súde v Košiciach pod sp.zn. 3Co 9/2012 a 5Co 436/2015, nezistili sme porušenie základného práva sťažovateľa podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy, ani práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods.1 dohovoru z dôvodu prietahov v súdnom konaní (na odvolacom súde).

Sťažnosť sťažovateľa voči Krajskému súdu v Košiciach považujeme za neopodstatnenú.“

Právna zástupkyňa sťažovateľa v relevantnej časti svojho stanoviska k vyjadreniam okresného súdu i krajského súdu uviedla:

„Krajský súd vytýka sťažovateľovi, že už raz napadol ústavnou sťažnosťou prietahy Krajského súdu v Košiciach, týkajúce sa odvolacieho konania proti rozsudku súdu prvého stupňa a o tejto sťažnosti rozhodol Ústavný súd SR uznesením z 10.12.2013 tak, že sťažnosť bola odmietnutá. Sťažovateľ poznamenáva, že predmetné rozhodnutie ústavného súdu napadol sťažnosťou proti Slovenskej republike na ELSP. Na základe odporúčania súdu, aby sťažovateľ podal ústavnú sťažnosť na neprimeranú dĺžku celkového konania o náhradu škody spôsobenej na zdraví, podal sťažovateľ ústavnú sťažnosť na neprimeranú dĺžku konania a táto zahŕňa tak konanie na súde prvého stupňa i konanie na súde druhého stupňa. ...

Predkladám Vám vyrozsudenie ELSP z 3.12.2015 pod č. ECHR-LSvk 11.00R určené pre sťažovateľa, totiž v štvrtom odseku vyrozsudenie Súd poučil sťažovateľa o možnosti podať novú ústavnú sťažnosť podľa čl. 127 Ústavy SR a namietať dĺžku konania pred všetkými relevantnými inštanciami konajúcimi v jeho veci.“

Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože po oboznámení sa s ich stanoviskami k opodstatnenosti sťažnosti dospel k názoru, že od tohto pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy, ako aj práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

II.

Z obsahu sťažnosti a k nej priložených písomností, z vyjadrení účastníkov konania, a z obsahu na vec sa vzťahujúceho súdneho spisu ústavný súd zistil tento priebeh a stav konania vedeného na okresnom súde v konaní vedenom pod sp. zn. 11 C 1134/01

a krajskom súde v konaní vedenom pod sp. zn. 3 Co 9/2012 v období po rozhodnutí ústavného súdu č. k. III. ÚS 397/2010 z 25. januára 2010:

- 18. mája 2011 bol pôvodný termín pojednávania zrušený z dôvodu práceneschopnosti konajúcej sudkyne;

- 11. októbra 2011 sa na okresnom súde uskutočnilo pojednávanie. Sťažovateľ bol prítomný, za žalovaného bol prítomný jeho právny zástupca, prítomný bol aj vedľajší účastník. Okresný súd uznesením pripustil zmenu návrhu podľa sťažovateľa, vyhlásil dokazovanie za skončené a pojednávanie odročil na účely vyhlásenia rozhodnutia na 2. november 2011;

- 2. novembra 2011 sa na okresnom súde uskutočnilo pojednávanie. Sťažovateľ nebol prítomný, prítomný bol jeho právny zástupca. Okresný súd žalobu rozsudkom č. k. 11 C 1134/2001-263 zamietol z dôvodu, že sťažovateľ vykonával práce na základe zmluvy o dielo na svoju zodpovednosť;

- 15. novembra 2011 doručil sťažovateľ odvolanie proti rozsudku okresného súdu;

- 11. januára 2012 bol spis predložený krajskému súde. Bola mu pridelená sp. zn. 3 Co 9/2012;

- 1. augusta 2012 bola vec prerozdelená z dôvodu dlhodobej pracovnej neschopnosti [redacted] a vec mala referovať [redacted]

- 15. októbra 2012 bola vec opäť pridelená na rozhodnutie [redacted];

- 16. septembra 2013 [redacted] ako zákonná sudkyňa žiadala o predĺženie lehoty na vyhotovenie rozhodnutia, v čom jej bolo vyhovené a lehota bola predĺžená do 21. októbra 2013;

- 11. februára 2014 sa na okresnom súde uskutočnilo pojednávanie. Sťažovateľ nebol prítomný, prítomný bol jeho právny zástupca. Za žalovaného bol prítomný právny zástupca. Prítomný bol aj vedľajší účastník. Pojednávanie bolo odročené na 6. máj 2014 z dôvodu výsluchu likvidátora žalovaného;

- 26. februára 2014 podal sťažovateľ návrh na pripustenie vstupu a zmeny účastníka konania z dôvodu, že na žalovaného bol Okresným súdom Košice I 12. septembra 2012 vyhlásený konkurz (sp. zn. 26 K 27/2012);

- 5. marca 2014 okresný súd vyzval žalobcu na spresnenie petitu;

- 5. marca 2014 okresný súd vyzval správcu konkurznej podstaty na vyjadrenie k prebiehajúcej konaniu;

- 18. marca 2014 žalobca žiadal od upustenia výsluchu likvidátora, aby sa do termínu pojednávania rozhodlo o okruhu účastníkov konania, pretože sťažovateľ mal záujem na tom, aby sa pojednávalo vo veci samej;

- 24. marca 2014 sa okresný súd vyjadril k žiadosti sťažovateľa;

- 31. marca 2014 podal správca konkurznej podstaty vyjadrenie k prebiehajúcej konaniu;

- 6. mája 2014 sa na okresnom súde uskutočnilo pojednávanie. Sťažovateľ nebol prítomný. Prítomný bol jeho právny zástupca. Za žalovaného nebol prítomný žalovaný, ani jeho právny zástupca. Prítomný nebol ani vedľajší účastník. Vzhľadom na to, že správca konkurznej podstaty nesúhlasil s pokračovaním v konaní, konanie bolo zo zákona prerušené a okresný súd pojednávanie odročil na neurčito;

- 15. apríla 2015 podal sťažovateľ okresnému súdu žiadosť o zmenu účastníkov konania na strane žalovaného tak, že namiesto úpadcu [REDACTED] by vystupovala Sociálna poisťovňa;

- 24. apríla 2015 podal sťažovateľ návrh na zmenu účastníkov konania;

- 4. mája 2015 sťažovateľ oznámil okresnému súdu zrušenie konkurzu a odvolanie správcu konkurznej podstaty;

- 11. mája 2015 vyzval okresný súd sťažovateľa na vyjadrenie, či trvá na svojich podaniach z 15. apríla 2015 a zo 16. apríla 2015;

- 12. mája 2015 sa [REDACTED] vyjadrila k výzve súdu z 28. apríla 2015 o vstupe Sociálnej poisťovne do konania;

- 26. mája 2015 sťažovateľ doručil okresnému súdu stanovisko, na základe ktorého zotrval na podaní z 26. februára 2014, ktorým rozšíril žalobu na účastníka konania na strane žalovaných Sociálna poisťovňa a [REDACTED]

- 29. mája 2015 okresný súd uznesením č. k. 11 C 1134/2001-342 rozhodol, že návrh žalobcu na pripustenie zámény na strane žalovaného, aby [REDACTED] nahradila Sociálna poisťovňa, zamietla;

- 16. júna 2015 podal žalobca proti uzneseniu okresného súdu č. k. 11 C 1134/2001-342 odvolanie a žiadal, aby odvolací súd uznesenie zrušil a vec vrátil okresnému súdu na nové konanie;

- 9. júla 2015 okresný súd predložil spis krajskému súdu na rozhodnutie o opravnom prostriedku žalobcu proti uzneseniu č. k. 11 C 1134/2001-342;

- 3. februára 2016 krajský súd uznesením č. k. 5 Co 436/2015-352 zmenil napadnuté uznesenie tak, že zámenu na strane žalovaného pripustil;

- 19. apríla 2016 okresný súd vyzval žalobcu na vyjadrenie, či súhlasí s rozhodnutím veci bez nariadenia pojednávania;

- 14. septembra 2016 sa uskutočnilo pojednávanie. Z dôvodu ospravedlnenia žalovaného bolo pojednávanie odročené na 24. október 2016;

- 24. októbra 2016 okresný súd vo veci rozhodol rozsudkom.

III.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal. (...)

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadost'učinenie.

Predmetom konania pred ústavným súdom bolo posúdenie, či postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 11 C 1134/01 a krajského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 3 Co 9/2012 v období po rozhodnutí ústavného súdu č. k. III. ÚS 397/2010 z 25. januára 2010 dochádza opätovne k porušovaniu základného práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Ústavný súd pri rozhodovaní o ústavných sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a obdobne aj práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru vychádza zo svojej ustálenej judikatúry, v súlade s ktorou účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. Samotným prerokovaním veci na súde sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstráni. K stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom, ktorý znamená nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím súdu (m. m. I. ÚS 41/02).

Judikatúra ústavného súdu sa ustálila v tom, že otázka, či v konkrétnom prípade bolo alebo nebolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov garantované v čl. 48 ods. 2 ústavy, sa skúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu najmä podľa týchto troch základných kritérií: zložitosť veci, správanie účastníka konania a postup súdu (napr. I. ÚS 41/02). V súlade s judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva ústavný súd prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa (napr. I. ÚS 19/00, I. ÚS 54/02, II. ÚS 32/02). Podľa rovnakých kritérií ústavný súd postupoval aj v danom prípade.

1. Pokiaľ ide o kritérium zložitosť veci, ústavný súd rovnako ako v náleze sp. zn. III. ÚS 397/2010 konštatuje, že konanie o náhradu škody spôsobenej na zdraví tvorí súčasť štandardnej rozhodovacej činnosti všeobecných súdov, preto zložitosť veci v namietanom konaní nepovažuje za dôvod zdlhavého postupu okresného súdu. Okresný súd vo vyjadrení k sťažnosti prietahy v konaní nespojil s prípadnou zložitosťou namietaného konania.

2. Pri hodnotení podľa ďalšieho kritéria, teda správania sťažovateľa v preskúmvanej veci, ústavný súd nezistil žiadnu závažnú okolnosť, ktorá by mala byť osobitne zohľadnená na jeho ťarchu pri posudzovaní otázky, či a z akých dôvodov došlo v napadnutom období k zbytočným priet'ahom v konaní.

3. Napokon sa ústavný súd zaoberal postupom okresného súdu a krajského súdu v období po rozhodnutí ústavného súdu sp. zn. III. ÚS 397/2010 z 25. januára 2010. V prvom rade treba konštatovať, že posudzované konanie začalo v roku 2001 a ani po 15 rokoch nie je právoplatne skončené. Takáto dĺžka napadnutého konania je už sama osebe celkom jednoznačne neprimeraná. Bez vyhodnocovania konkrétnych období nečinnosti okresného súdu ústavný súd zhodne s predsedom okresného súdu konštatuje, že neefektívny postup okresného súdu bol dôvodom neprimerane dlhého konania, v dôsledku čoho došlo k porušeniu sťažovateľom namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy, ako aj práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote zaručeného čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Vo vzťahu k namietanému konaniu vedenému na krajskom súde pod sp. zn. 3 Co 9/2012 ústavný súd konštatuje, že v odvolacom konaní sťažovateľa krajský súd rozhodoval skoro dva roky. V období od januára 2012 do októbra 2012 (9 mesiacov) krajský súd neurobil vo veci ani jeden úkon smerujúci k jej rozhodnutiu. K uvedenej nečinnosti pritom nedošlo v dôsledku zložitosti veci ani správania sťažovateľa, ale z dôvodu prekážok na strane krajského súdu. Ústavný súd preto konštatuje, že aj postupom krajského súdu došlo k porušeniu základného práva zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy, ako aj práva zaručeného čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Podľa § 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd priznať tomu, koho základné právo alebo sloboda sa porušili, aj primerané finančné zadosťučinenie.

Sťažovateľ požadoval priznať finančné zadosťučinenie v sume 15 000 €, čo odôvodnil takto: *„nečinnosťou Okresného súdu Košice I v Košiciach a Krajského súdu*

v Košiciach v prejednávanej veci, najmä zbytočnými prietiahmi v konaní, postupmi súdu, ktoré neboli efektívne a plynulé, čo malo za následok neprimeranú dĺžku konania, bolo porušené moje základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov v zmysle čl. 48 ods.2 Ústavy... a na prerokovanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 Dohovoru... žiadam Ústavný súd SR, aby mi priznal primerané finančné zadosťučinenie vo výške 17 000 €. Z toho mi bolo vyplatené už 2 000 €.

Vzhľadom na okolnosti danej veci ústavný súd uznal za odôvodnené priznať sťažovateľovi aj finančné zadosťučinenie podľa citovaného ustanovenia zákona o ústavnom súde, ktoré s prihliadnutím na všetky okolnosti zisteného porušenia práv sťažovateľa považuje za primerané v sume 2 000 €.

Podľa § 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde ak ústavný súd rozhodne o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia, orgán (okresný súd vo výške 1 500 € a krajský súd vo výške 500 €), ktorý základné právo alebo slobodu porušili, sú povinní ho vyplatiť sťažovateľovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu.

Z uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené v bode 3 výroku tohto rozhodnutia.

Podľa § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže v odôvodnených prípadoch uložiť niektorému účastníkovi konania, aby úplne alebo sčasti uhradil inému účastníkovi konania jeho trovy.

Sťažovateľ prostredníctvom svojej právnej zástupkyne požiadal o priznanie trov konania z titulu jeho právneho zastúpenia pred ústavným súdom, ktoré advokátka vyčíslila celkovou sumou 303,16 € pozostávajúcou z odmeny za právnu pomoc za dva úkony právnej pomoci po 143 € a režijný paušál po 8,58 €.

Ústavný súd konštatuje, že uplatnená náhrada trov v konaní z hľadiska ich výšky sa neprieči vyhláske Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z.

o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov, preto v súlade s ustanovením § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde priznal náhradu trov v celej požadovanej výške tak, ako to je uvedené v bode 4 výroku tohto rozhodnutia.

Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok, treba pod právoplatnosťou rozhodnutia uvedenou vo výroku tohto rozhodnutia rozumieť jeho doručenie účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 29. novembra 2016